

Jarní úklid musel počkat, přednost dostalo šití roušek

LNÁŘE – Celé Česko šije roušky! Tak by se v jedné větě dalo shrnout dění minulých dní v souvislosti s výskytem koronaviru a s tím spojených opatření vlády ČR. Jedním z nich byla právě povinnost nosit při pobytu venku roušku, kterých byl však nedostatek. A tak se do jejich výroby pustilo mnoho dobrovolnic a dobrovolníků v celé zemi. Ve Lnářích je jednou z nich knihovnice Helena Hrubešová.

K šití roušek se dostala trochu oklikou. „Když vláda vyhlásila stav nouze a tím došlo k uzavření knihoven, vzala jsem si dovolenou s tím, že doma proběhne jarní úklid. Ovšem hned v pondělí se na mne obrátil syn s dotazem, jestli bych se nepokusila ušít roušku nejprve pro vnuka Kubu, který v té době ještě chodil do školky. Poslal mi mailem stříh a já jsem zasedla k šicímu stroji. První rouška tak byla na světě,“ popsala.

Fotku poslala synovi a dostala odpověď, aby šila dál pro celou jeho rodinu včetně půlročního Filipa. „Další na řadě byla kamarádka, která jezdí do práce svozem a přišla jí SMS od zaměstnavatele, že pokud nebude mít chráněná ústa a nos, nebude jí umožněno jet na noční směnu. Ve 21.00 šla na svoz

s rouškou. Tak to pokračovalo dál, do minulého pátku jsem ušila 65 roušek,“ upřesnila Helena Hrubešová. Roušek za den udělá asi 15, záleží také, kolik je právě potřeba. V jejich šití plánuje pokračovat tak dlouho, dokud budou žádané. Během rozhovoru v neděli 22. března dostala objednávku na sedm dalších na pondělní ráno...

Komu všemu kromě rodiny tedy roušku vyrobila a věnovala? „Další jsem ušila prodavačkám do Jednoty, pak děvčatům a panu starostovi na obecní úřad. Objednávky jsou hlavně od známých a příbuzných. A jak je to s kovářovo kobylo, tak jsem dopadla i já. Potřebovala jsem jít z domu a sama jsem roušku neměla, takže se nedalo nic dělat, šup ke stroji a rouška byla na světě,“ zmínila Helena Hrubešová.

Starosta Volyně: V krizové situaci jsou lidé velmi disciplinovaní

VOLYNĚ – Střed města je vylidněn. Občané situaci pochopili a chovají se velmi zodpovědně. Nálada je stále stejná, tedy v očekávání, jaký bude další průběh pandemie a její následky. Tak popsal obrázek aktuálního života ve Volyni v důsledku bezpečnostních opatření v podobě nouzového stavu a karantény v souvislosti s koronavirem volyňský starosta Martin Červený.

Už na začátku předešlého týdne uvedl, že město zavedlo služby pro seniory v podobě dovozu jídla či zajištění nákupu. Jak je tato pomoc využívána? „Zájem od seniorů je, poptávku zatím zvládají pokrýt zaměstnanci

města. Hlásí se i dobrovolníci, jejich nabídky evidujeme a v případě zvýšeného zájmu seniorů je určité oslovíme,“ přiblížil. V případě potřeby jednají představitelé města operativně, současnou situaci se bude zabývat rada města.

Rovněž občané Volyně nezůstali, tak jako v celé zemi, stranou v šití roušek. „Minulý pátek jsme požádali ty, kteří mají přebytek ušitých roušek, aby je předali na úřad. Město zajistí jejich distribuci. V současnosti máme od dárců desítky ušitých roušek. Všem dárcům za předané roušky děkujeme,“ prohlásil Martin Červený. O distribuci zájemcům se v pondělí 23. března město postaralo.

Krizová situace dala i nahlédnout, jak se lidé chovají. Co se o občanech dozvěděl starosta Volyně? „V krizové situaci jsou lidé velmi disciplinovaní. V případě potřeby si dokáží ochranné prostředky zajistit sami a ještě se o ně podělit,“ potěšilo ho.

Miloš Vrátný

Dále jich několik udělala známým a příbuzným do Prahy, Štáhlav, Kotouně, Blatné a Klatov. Většina si pro ně přijela, ve třech případech využila nabídky České pošty zásilky zdarma, pokud se jedná o roušky v průhledné obálce.

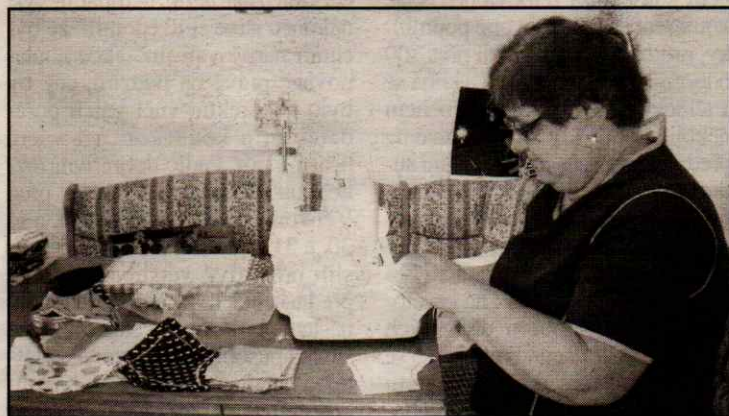
Materiál má podle svých slov dost, jelikož šití čehokoli byl od mládí její koníček. „Jak mi padla do oka nějaká látka nebo cena byla taková, že bylo škoda jí nechat v obchodě, koupila jsem ji. Tím se mi doma nahromadila spousta látek, až mě kolikrát už napadlo, kam s tím,“ řekla s úsměvem. Kolik látky zatím celkem spotřebovala si netroufla odhadnout, všeho má ale dostatek – tedy i gumiček a tkalounů, které k výrobě roušek používá.

Přiblížila i postup výroby. „Příprava látky na ušití není náročná,

po obkreslení stříhu obšiji kontury, otočím na líc a pečlivě přezehlím. Poté začistím vzniklé okraje a ušiji tunýlek, navléknu gumičku a rouška je hotová. Ten, kdo se někdy potkal s šicími strojem a pokusil se třeba sešít něco ve švu a má po ruce stříh, by měl tento proces zvládnout.“

Helena Hrubešová šije i na přání „zákazníka“, vzorek na látce je podle libosti a také stříh. „Velmi oblíbená u dětí je Tlapková patrola, pak následuje motiv s fotbalovými míči. Dospělým je celkem jedno, jaký bude motiv. Pro ně mohu šít do 'foroty'. Jen mi docela vadí, že po celém domě stále nacházím kousky nití, malé odstřížky látek a pak všude prach. Takže jarní úklid se odsouvá na neurčito. Zdraví je důležitější,“ uzavřela Helena Hrubešová.

Miloš Vrátný

Helena Hrubešová při výrobě roušek.

Vyhlášení nouzového stavu a následně karantény nabídlo i tento obrázek z prodejny potravin ve Volyni.